

Một thời áo trắng

Bolero

Nhạc & lời : Dương Huỳnh Vũ Phương

Hai đứa... chung đường, những khi tan trường, thường che chung nón
lá. Chợt trời... đổ mưa, mưa rơi tầm tã, em bối rối ngại
ngừng. Thẹn thùng mắc cỡ, vì bối ửng nhem, áo em mỏng
quá, nên đôi má ửng hồng. Nhưng anh lại thầm mong, cho trời chiều mưa
mãi, áo trắng một thời bay. Kỷ niệm đó, giờ đây còn đâu
nữa. Câu hứa chung tình, theo mưa gió phai phôi. Rượu đắng
môi, ôm nỗi nhớ u hoài. Tình đời thê thái, ai biết được ngày
mai. Hôm ấy... mây hồng, bỗng dừng mưa nhiều, chiều mênh mông trống
vắng. Nào ngờ.. đắng cay, khi ai bội ước, đang sánh bước bên
chông. Ngậm ngùi tiếc nuối, lắm lần dưới mưa, lối xưa quanh
quẽ, thương cho kẻ thất tình. Cho anh một lần xin, khi phượng hồng đua
nở, hãy trở về trường xưa.